

کار بروای بیکاران

برگزیده از مقالاتی که در مجله فکر ایرانی منتشر شده اند

بین از ۱۰۰ میلیون کارگر ایرانی (صنعتی و غیر صنعتی) بیکارند، یعنی قوی‌باش پیک حجم (۲/۱) نیوی کار ایران امیر بیکار استوارد را جستجوی بکاری به عنوانی میتواند. سختگریان دولتیها نهایتی هستند که از این بیکاری را تاثیر میگیرند و صاحبان کارخانه هایی هستند که خارج و محظوظ شدن مواد اخراجی مورث نیاز کارخانه را دارند که از این بیکاری را تاثیر میگیرند و صاحبان کارخانه هایی هستند که در امور توخیمی روا دخل انجام نمایند و با روش شدن تکمیل کارخانه هایی که صاحبانشان به خارج فرار کردند امداد و مشکل بیکاری حل نمایند و کارگران بینکار فقط باید قدری صبر و تأمل داشته باشند و به دولت طبق فرموده بند هستند. همه کارها روزمره شود و مشکل بیکاری بوطرف گردند. سختگریان دولت بروای انبات این ادعا دلایل و مدارکی نیز دارند و از جمله به این حقیقت اشاره میکنند که امیر فقط در حالت از طرفیتو وارد های تولیدی بکار رفته اند و با برآمد افتادن باقی واحد های تولیدی و بکار رانداختن در حالت شرکت کارخانه های موجود، بانظره کار آینه دخواهد شد.

بیکاری، برای کارگران ایران شکل نا آشناست، نیزه بوجود نهاده است. بیکاری، بینما ری علاج نا پذیر ریم سابق استوارد ریشه های ابترا باشد در ریا بعلیط کم و بیستم اقتصادی ریم خود کارگری و مرتعج بجهلوی جستجو گردند و همانجا نیز آنرا سوزانند. هردم ایران، از روستا نی و شهری، همچشم با مشکل بیکاری بروی بوده اند و تعطیل شدند. تمدد ادی از کارخانه های تولیدی در سیستم مهندسی کارخانه های کشت، فقط آنرا شدید کرد و بوضوح آشکار ساخته اند. در دورانی که ریم سابق با سروصدای نهاده ای از روزانه بروی به "کارخانه های تعمیم بیکاری" را نموده میداند، بین بیکاری دو میلیون نفر بیکار بودند و تمدد افتخارتی فقط چند ماهی در مال کار داشتند. در زمانیکه ریم پهلوی هوا وان نفر کارگری داشتند و فیلیپین و پاکستانی و هندی را وارد میکردند و مدعی بود که در ایران باندازه کاری کارگری میشود. هزاران ایرانی در جستجوی کارصف کشیدند، بودند و خانواده هاییان گرفتگی میکردند. آندهسته از بیکارانی که خوش شانس تر بودند و بروای خود کارگری داشتند، با همکاری از زمین و کارگران کشاورزی شفطند. به این بیکاری آشکار رونهان اگر اخواض جمعیت را هم اضافه کیم و اقیمت ریشند، تر میشود، چون هر سال حدود ۵۰ هزار نفر به کسانی که در جستجوی کارهای اضافه میشود و اکریت این تمدد نیز به جمع بیکارانی پیوند نهاده و هفتم بیکاران را طویل شر میکند.

چرا بیکاری وجود دارد و آیا راهی برای از بین بودن قطعی بیکاری هست؟ در کشورهای بیکاری در درجه اول مصقول و رشکمنگی کشاورزی و صنعتیت اکریت دهستان از زمین و کارگران کشاورزی شفطند. اکریت دهستان از خانه ای قابل کشت کسوز طارده است اقتصادی زمین دار بیکار و شرکت خانه ای و نگارنگ امیریا لیستی و دولتی است و "اصحاحات ارضی" ریم شاه نیز نه تنها حقوقیت دهستان را بطور فکری بلکه آنها را خانه خراب تر کرد و آواره نموده هر طاله سیلی از دهستان ری زمین بمحرومیت شهربارها میشوند و در اطراف شهرها خانه های نشینی میکنند و به خیل بیکارانی، پیوند نهاده و سیاستها ری خانه بیکاران کشاورزی ریزی مابقی نیز تولیدات کشاورزی را تقویتاً از بین بود و کشاورزی را ورشکشته طاخت. از سوی دیگر کارخانه ها و صنایع ایران اکریت دهستان به خارج هستند و تولیداتشان نه برای شکوفایی اقتصادی ایران بلکه برای سودمنانی به سلطه داران و بازار را بپیرا لیستی بوده است و در نتیجه نه بخ طریق مردم بلکه بخاطر منافع خارجی و ریم شاه کارگرند. وابسته بودن این صنایع حکم میکرد تا همیشه تابع منافع سلطه داران خارجی باشند و سلطه داران خارجی نیز با انتقال بحران و مشکلات اقتصادی کسوزهای خودشان به ایران این کارخانه ها را یا از کار میانداختند و یا با ظرفیت نازل بکار میگرفتند و در نتیجه هم باندازه کاری کار ایجاد نمیشد و هم متوجه کارگران

ن را اخراج میکند.

برای از بین بردن بینکاری باید ریشه های آنرا سوزاند. باید در درجه اول کشاورزی را سوسازان داد و اینکار مگر از طرق قیک اصلاحات ارضی انقلابی و بدست خود دهقانان انجام شده نیست. وقتیکه زمین ها بین دهقانان بین زمین و فقر تقسیم شود و دولتی هم سرلار باشد که با کمل های مالی و فنی از آنها بشتبیانی کند. اگر بیکاری شکسته خواهد شد. علاوه بر این، صنایع ایران باید از حالت وا بستگی به خارج در بیاندو به نفع مردم بکار بیافتد و این کار جزو از طرق مصادره و ملی کردن کلیه کارخانه ها و سلطه های خارجی و وا بسته به خارجی ممکن نیست. وقتیکه این کارخانه ها مصادره و ملی شوند و کارخانه های جدید نیز نه بخاطر طریق شرمایه داران بلکه بخاطر منافع مردم تأمین شوند، بخشی دیگری از ریشه های بیکاری از پیش خواهد بود.

در همه کشورها نیز که انقلاب حقیقی صورت گرفته ایستارها همه انجام شده اند و بینکاری را ریشه کن پیاخته اند، اما در کشور خودمان نیز بینیم که دولت با زرگان خیال انتظام این کارها را ندارد و مرتباً وعده میخورد و وقت میخواهد. وقت برای چه کاری؟ اصلاحات ارضی را به خود دهقانان بسپاریده لیکن زمین هارا بین خودشان تقسیم خواهند کرد و به دهقانان بول و بذر و تراکتور بد هید تا کشاورزی را بسرعت رونش بد هند. مگر مصادره و ملی کردن کارخانه هایی وا بسته به خارجی و کارخانه هایی که صاحبان دزدشان فرار کرده اند. چند روقت میخواهد؟ اگر خودتان نمیتوانید وبا نمیتوانید، این کار را به کمته های منتخب و مورد قبول خود کارگران بسپارید تا یکروزه همه را به نفع خلق مصادره و فلک گذند. کارگران قهرمان ایران با اعتراضات عظیم خود همراه های سخت و کاری به رژیم شاه زندگانی جلا با داشتن بینکاری ایجاد، دولت کوئی نه میخواهد و نه میتواند بیکاری را از بین ببرد و بجا هی یا متن راه حل ریشه ای به کارگران بینکاری را بخواهد و از سوی دیگر دسته های راست و تنگ نظریه تجمعات کارگران بینکاری را حل کنند و باشنا اتهام "خرابکاری" میزنند و آنها را کارگران بینکار.

بینکاری شط و هزاران هموطن شرعاً نقطه بآغاز شدن دوواره چشم کارخانه بجهت خواهید شد و برای از بین بردن بینکاری باید دستابه کارهای ریشه ای و انقلابی بزنید و علاوه بر آرائه راه حل های بینکاری با ریشه کن بینکاری را بینکار (مانند مصادره و ملی کردن کارخانه های وا بسته و بکار آنداختن آنها و ایجاد کارخانه جدید برای بینکاران و حق بینکاری) همراه با همه مردم و بخصوص دهقانان، آندها مرات ریشه ای و انقلابی، چون اصلاحات ارضی انقلابی بدست انجمن های دهقانی و ملی کردن کلیه صنایع بانکها و موسسات خارجی و وا بسته به خارجی را طلب کنید. انقلاب نیمه تمام طانده است و بینکاری باز طنده رژیم سابق و متأسیات حاکم در این رژیم است، با مبارزه برای ادامه انقلاب آنرا همراه با ذیگر ثواهر بیوسیده رژیم سابق بگور بسپاریم.

دروند به کارگران بینکار

۱۵۸ / ۲۱ / فروردین / ۱۳۰۸ اتحادیه کوششتها ای ایران